

שודדי הים

כתבה קלודיאנה

פאלה ופאקס הם שודדי ים. לפאלה חסר קצה הזרת ופאקס עונד רטיית עין. מדוע, לא ידע איש, אך דבר אחד ברור – בלי צלקת לא ניתן להיות שודד ים. אף אחד לא צריך לדעת שפאלה חתך לו את האצבע כשפרס בצל ושפאקס עונד את הרטייה רק כי היא מצאה חן בעיניו.

"אנו שודדי ים אמיתיים"

קרא פאלה כשהם ישבו עם עוגת הקצפת ותה קר על הרציף שלהם. "כשרק תבוא רוח טובה נפליג בים."

"האם זה הכרחי?" מלמל פאקס "אני מקבל תמיד בחילות כשאנחנו שטים באנייה."

"שטויות! שודד ים אמיתי לא מקבל מעולם מחלת ים" נזף בו פאלה. "ואולי נחפש איזה שלל על היבשה?" "שודדי ים מתנפלים על ספינות וספינות שטות במים."

"אבל לפעמים הן על החוף, כשהן זקוקות לתיקונים, למשל."

"שודדי ים אמיתיים לא תוקפים ספינות מקולקלות!" פאלה לגם מהתה הקר שלו ונתפרקד בכסא נוח. השמיים היו כחולים כמו ים.

"יש ספינות שיודעות לעוף" אמר פאקס "אולי נשדוד ספינות מתעופפות?" "ספינות חלל?" פאלה משך בזקנו "זה רעיון נחמד. אבל איך נגיע אליהן?"

יצאו. בקצה היער מצאו עץ שהיה גבוה
מאוד, עם צמרת כמעט בעננים.
"אם נצליח לשדוד ספינת חלל, זה רק
שם" פאקס הצביע כלפי מעלה. ואז

הוא הוציא זעקת
שודדי ים אמיתית
והתחיל לטפס על
העץ. פאלה טיפס לאט
אחריו. כבר
בהסתעפות ענפים
הראשונה נאלץ לנוח.
"לכל הרוחות! שודד ים

שייך למים ולא על עץ!" בברכיים
רועדות ועיניים עצומות הוא גלש לאט
מהעץ. שפאקס לבדו יחכה לספינת
חלל. פאלה יחפש את מזלו בים.
הם נדברו להיפגש בביתם כעבור
שלושה ימים עם השלל שלהם.

אמנם אנחנו שודדי ים אבל עוד לא
יודעים לעוף."
"רק צריך לעלות גבוה, אז נוכל להשיג
כבר אחת."
"איך."

"לפחות כמו על צמרת עץ."
פאלה גמר את פרוסת העוגה
האחרונה. רק המחשבה על עץ גבוה
גרמה לו בחילה.

שניהם חבשו כובעים של שודדי הים
שלהם. פאקס בדק את רטיית העין שלו
ופאלה הניף את חרב שודדי הים. ואז

פאקס שכב כבר בכסא נוח בגינה
כשפאלה ניכנס.

"לכל הרוחות, זה לא היה מזג האוויר
בשביל שודדי ים" קילל "שפל
מהחרטום ועד ירכתיים. נסחפתי לחוף
ועוד – חזיז ורעם – רבי חובלים של
ספינות אחרות עוד נפנפו לי בידידות.
לי, לשודד הים האמיתי, פאלה, האיום
של כל שבעת הימים!"
גם מצב רוחו של פאקס לא היה טוב
יותר.

"שלושה ימים בלי מים ולחם ישבתי
בצמרת העץ, ואז כשמשהו בסוף
הופיע, זו הייתה רק ציפור. ציפור
גדולה. היא הסתובבה מעלי ואז..
ואז.."

"נו, ומה אז?"

"עשתה לי על הראש.."

"צ'צ' פאלה לא היה להתאפק וגיחך.

פאקס נאנח.

כאן, בגינה, יחד עם פאלה היה שוב
הכל בסדר.

בינתיים הם החליטו לתלות את חיי
שודדי הים על הקיר, ולנסות דבר מה
חדש. הם טיפלו בגינה שלפני הבית
שלהם. פאקס גידל עגבניות ופאלה
גירש את החלזונות.

"איזה שודדי הים אלה?" נענעו
בראשיהם אנשים שעברו ליד הבית
שלהם.

לילה אחד פרצה
סערה איומה.
פאלה ופאקס
סגרו את תריסי
החלונות ונעלו

היטב את הדלת. הם נשכבו במיטות
והתכסו בשמיכות מעל הראש.

הוציאו בזהירות את האפים שלהם
מהדלת.
"שכך אחיה!" קרא פאלה "ראה רק את
זה!"

בגינה שלהם עמדה ספינת מפרשים.
גדולה, יפה ועמוסה עד עייפה בכל
טוב. היו לה מפרשים גדולים על
שלושה תורנים גבוהים. על אחד מהם
ראו דבר מה מתכתי שמסביבו נצצו

"אנחנו שודדי ים אמיתיים" לחש פאלה
"ושודדי ים לא מפחדים."
הסערה דפקה בתריסים של החלונות,
הברקים חדרו דרך כל הסדקים ורעם
רטן בארובה.
פתאום נשמע רעש איום. המיטות רעדו
והמנורה על התקרה התנעה הנה
והנה.
"מה זה היה?" לחש פאקס.
"אולי עץ אחד פחות" ענה פאלה.
"אני לא מרגיש אמיץ כל כך" לחש
פאקס.
"שטויות, שודדי ים לא מפחדים" אמר
פאלה וזחל עמוק יותר תחת השמיכה
שלו.

בבוקר הכל נראה שקט. הציפורים
מצאו שוב את מקומן הרגיל ושרו את
ברכת הבוקר שלהן. פאלה ופאקס

אורות צבעונים ומדי פעם יצאו צפופים
מוזרים.

"מה זה?" שאל פאקס.
"זו כנראה ספינת חלל" ענה פאלה.
"ואיזה שלל ענק" אמר פאקס.
"רק חבל על העגבניות" אמר פאלה
והוציא מתחת לספינה את שארית
השיח השבור.

"אלה שודדי ים!" אמרו אנשים שעברו
ונענעו בהוקרה בראשיהם. פאלה
ופאקס נרגעו בסוף. ממילא לא היה
להם מקום לשלל נוסף.
אחרי כל ההרפתקאות שלהם הגיע
להם קצת מרגוע. רק מדי פעם, לפנות
שחר, פאקס היה מטפס על התורן
ומוציא זעקת שודדי הים.
שאף אחד לא ישכח כי כאן גרים
שודדים. שודדי ים אמיתיים.